

modi maaduntega!" Lääsüd wihhaga iggaüks omma koio.

Kärner mõtles: „Minna katsun, kas taal al on ka aasi külles?" — Katsus näppoga: „Dih, kenna loom!" — Panni sütte tulle peale, istus fenni kui küpselks sai; sõi ärra: „Agga mis hea!"

Saks tuli aeda, küsis: „Mis sa teed seal?" — Katsus, hüdis: „Nüüd on ká. Meie otsisime rummalast Peast sedda õnne kõrgelt tule käest sada, mis Jummal on targaste Ma siise pannud, et meie sedda omma tõwaewaga sealt peame wäljawõtma."

Herra pallus jälle omma sõbrad kokko, laskis neilt andeks palluda, et ta eksiotsa ei olle Ameerikama pealikko kingitussest arro sanud, agga nüüd on arro ká!

Tullid siis jälle ommeti katsuma, mis sugune ta nüüd peaks ollema? — Katsusid ärra, keik kiitsid: „Selle hea ande eest sünnib jo Jummalale suurt tänno ja kitust anda!" — Ei tõstaud ennam omma punnase wina klasi „Urrah" hüüdmisse ja õiskamisse peale üles, waid pan-

nid káed ristti, ning tännosid heldet Lojat suust ja süddamest.

Ja kui sinna nüüd jälle eesimest korda kartohw- lid subho piistad, siis tänna sinna ka omma heldet Lojat suust ja süddamest; agga mõtle ka selle omma rahwa rummalusse peale, kes eksiotsa ei tahtnud ühhelgi wisil kartohwli semet sakste käest wastowõtta, waid junnisid wasto, ja põssisesid issekekses: „Mis roog se wõib ka olla? Se wõib sakste söök olla, agga se ei kõlba meile!"

Minna ollen ka sakš ja sakša suggu ja minno wannematte wannemad on Sakšeni maalt wäljatulnud seie Piwlandi male, et eksi- menne, kes seie tuli, olli Elme kirriko praus, ja temma poeg olli Torri kogoduusse hingekar- jane, ja selle poeg Wõnno kihhelkonna õppetaja, ja on nemmad iggaüks omma waimolikko ammeti sees Marahwale head sowinud; ja minna ollen ka sakš, ja sowin sulle ommeti sedda head, et Jummal wõiks sinno melemõistust lahti tehha, et sa ärratunned, kust poolt tulleb sinno abbi, kui sa omma wannematte juhhatamist wõttad kuulda,